CAMPIONATUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR PROFESIONALE

PATRONAT DE REVISTA „FOTBAL" — FINALELE PE MINISTERE ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII

La Nucet, în împărăția nucilor din Dîmbovița, pe o vreme minunată, tinerețea competitorilor și-a dat întîlnire cu entuziasmul spectatorilor la campionatul republican al școlilor profesionale agricole. Această competiție a reunit elevii fotbaliști ai școlilor din Săcălaș (Timiș) — cîștigătoarea ediției precedente, Nucet, Roman, Carei, Caracal și Cernavoda.

In urma rezultatelor înregistrate în primele două zile (Roman — Săcălaș 0—3, Cernavodă — Carei 3—1, Săcălaș — Caracal 2—0, Carei — Nucet 0—6, Caracal — Roman 6—0 și Nucet — Cernavodă 5—0), s-au întîlnit în finală reprezentativele școlilor profesionale agricole Nucet și Săcălaș, într-adevăr cele mai bune din acest campionat.

Finala a prilejuit un joc dramatic care a satisfăcut pe cei aproape 2 000 de spectatori veniți, desigur, să susțină echipa locală pe o zi toridă. Și așteptările nu le-au fost înșelate întrucît echipa favorită a cîștigat meciul cu 2—0 (0—0) dobîndind astfel trofeul în fața fostilor deținători.

M. AVANU
corespondent

CENTROCOOP

Practicarea oficială a fotbalului în școli va însemna un zăcămînt însemnat de talente autentice, care altfel, poate, ar fi rămas nedescoperite. Un argument în sprijinul celor spuse este desigur, finala campionatului școlilor din cadrul Centrocoop, disputată zilele acestea la Rm. Vîlcea. A doua ediție a acestei competiții a însemnat un real progres. Profesorul N. Dinescu — vicepreședinte al C.J.E.F.S. Vîlcea, prezent la ambele ediții ale acestei competiții, ne-a declarat :

„Anul trecut această competiție purta pecetea greutăților de început, echipele prezente în finală nu aveau echipament complet, pregătirea fizică, tactică au rămas deziderate. Anul acesta pregătirea echipelor a fost mult îmbunătățită fiind mai omogenă iar nivelul de tehnicitate al partidelor a fost bun".

Cîștigătoarea acestei ediții a fost echipa *Grupului școlar cooperatist Oradea*. Omogenitatea acestei echipe, ușurința cu care manevrau balonul tinerii fotbaliști orădeni, aportul unui talent ce a impresionat în mod deosebit — atacantul *Tiberiu Grui* — sînt elementele care îngăduiau șansele cele mai mari acestei echipe chiar din primul meci în care nu reușea decît un draw (2—2) în fața constănțenilor. De altfel echipa constănțeană a prezentat o echipă de valoare apropiată de cea a orădenilor și un „cap de afiș" — *Marin Hefter* — un half deosebit de înzestrat. Orădenii au cîștigat totuși competiția învingînd cu 9—1 echipa din Brăila (ultima clasată) — echipă pe care constănțenii au învins-o... doar cu 6—1. Ocupanta locului III a fost echipa din Rm. Vîlcea. Vîlcenii nu au știut să-și păstreze calmul în momentele decisive și au fost învinși la limită (2—1 și 3—2) de orădeni și respectiv constănțeni consolîndu-se doar cu victoria concludentă asupra brăilenilor : 6—0. Din echipa vîlceană s-au impus vîrful *I. Țîrlea* și halful *I. Soare*.

Arbitrajele au fost bune, facilitate și de disciplina exemplară a tinerilor fotbaliști.

Iată lotul echipei cîștigătoare : *M. Stelian, Linca, Bot, Voica, Rusu, Marici, Pistănilă, Pop, Vuc, Grui, Miskolți, Pinzaru, Moruț, Gudea.*

C. DRUȚĂ
corespondent

ALTE REZULTATE

MINISTERUL INDUSTRIEI ALIMENTARE : Turneul s-a desfășurat la Roman. Cîștigătoare : Școala profesională Roman, care a obținut rezultatele : 1—1 cu București ; 2—0 cu Galați ; 2—1 cu Craiova ; 2—1 cu Cluj și 2—1 cu Sibiu. Total 9 puncte. (*G. Groapă* — corespondent).

MINISTERUL DE CONSTRUCȚII PENTRU INDUSTRIA CHIMICĂ ȘI RAFINĂRII : Au participat grupurile școlare din orașele Pitești (gazda acestui turneu), Dej și Iași. Campioană, echipa Piteștiului care a învins formația din Dej (1—0) și Iași (2—1). (*I. Fețeanu* — corespondent).

MINISTERUL ECONOMIEI FORESTIERE : Locul de desfășurare al competiției : Rm. Vîlcea. Primul loc, grupul școlar Tg. Jiu — 8 puncte, care a obținut rezultatele : cu Suceava 2—1 ; cu București 4—3 ; Sibiu 4—2 ; cu Tg. Mureș 3—0 (neprezentare). Campioana de anul trecut — echipa din Tg. Mureș — a fost descalificată pentru comportarea nesportivă în meciul cu Sibiul.

MINISTERUL COMERȚULUI INTERIOR : Învingătoarea turneului — Grupul școlar Crețulescu din București. Rezultate : București — Ploiești 3—2; Cluj — Ploiești 9—1; București — Cluj 4—1.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR AUTO, NAVALE ȘI AERIENE : Meciurile s-au desfășurat la Ghimbav. Scoruri înregistrate : București—Giurgiu 5—2; Ploiești — București 0—2, Ploiești — Giurgiu 1—1. Campioană : echipa Bucureștiului.

CONSILIILE POPULARE : Finala desfășurată la Tg. Mureș a consfințit următorul clasament : 1. București 6 puncte ; 2. Arad 2 p. ; 3. Satu Mare 2 p. ; 4. Iași 2 p. Scorurile realizate de învingători : București — Satu Mare 4—0 ; București — Arad 2—0 ; București — Iași 4—1.

MINISTERUL INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

Cea de a treia ediție a turneului final din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini a fost găzduită de orașul Arad. Opt echipe, trecute cu succes prin sita deasă a diferitelor etape parcurse, au reprezentat astfel pe cei 60 000 de elevi din subordinea acestui minister. Cele două mari stadioane ale orașului (U.T.A. și C.F.R.) și-au deschis porțile, oferind terenul lor celor două grupe formate din cîte patru echipe, Tragerea la sorți le-a grupat astfel : **Grupa I-a** — Tractorul Brașov, 23 August București, Uzinele de Vagoane Arad, Ș. N. Constanța ; **Grupa a II-a** : — U. M. Timișoara Nicolina Iași, Electromagnetica București și U. M. Cugir.

Iată rezultatele : **Grupa I-a** : Brașov — Constanța 2—1 ; București — Arad 0—1 ; Constanța — Arad 2—1 ; Brașov — București 0—0 ; Constanța — București 4—0 ; Arad — Brașov 1—0 ; **Grupa a doua** : Timișoara — Cugir 5—0 ; Iași — București 3—2 ; București — Cugir 2—4 ; Timișoara — Iași 4—1 ; Cugir — Iași 1—7 ; București — Timișoara 3—0. S-au întrecut apoi în luptă directă cele două cîștigătoare de serii : S. N. Constanța și U. M. Timișoara. S-a jucat dîrz, echilibrat, dar după scurgerea timpului regiementar nu se înscrisese nici un gol. Au urmat două reprize de cîte zece minute, dar tabela de marcaj a rămas în continuare neschimbată. S-a recurs atunci la executarea a cinci lovituri de la 11 metri. Și, în sfîrșit, fanfara grupului școlar U. V. Arad a putut cînta în cinstea echipei campioane. Ea se numește S. N. CONSTANȚA care a transformat toate cele cinci lovituri de la 11 metri (Timișoara numai trei).

Ceilalți premianți ai turneului : cea mai disciplinată echipă : *Tractorul Brașov* ; cel mai tehnic jucător : *Gheza Dodeanu* (U. V. Arad) ; cel mai bun portar : *Mircea Albu* (Tractorul Brașov) ; golgeterul turneului : *Teodor Iosub* (Nicolina Iași — 7 goluri).

PAVEL ȘODINCA
corespondent

In fotografia alăturată : Echipa Șantierului naval Constanța, cîștigătoarea turneului final din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini

CONSIDERAȚIE FAȚĂ DE EFORTUL COECHIPIERILOR, RESPONSABILITATE FAȚĂ DE ECHIPĂ

ECOURI LA ARTICOLUL „RECUPERAREA MINGII, OBLIGAȚIE COLECTIVĂ A ÎNTREGII ECHIPE ÎN JOCUL DE APĂRARE"

Valorosul material **„Recuperarea mingii, obligație colectivă a întregii echipe în jocul de apărare"**, publicat în nr. 155 al revistei **„Fotbal"**, sub semnătura antrenorului **M. Ionescu**, constituie un subiect ce merită a fi discutat și dezvoltat, ca o componentă de bază a dinamicii fotbalului actual.

Pentru aceasta, solicităm permisiunea de a prelua cîteva din ideile d-sale, pe marginea cărora să ne expunem părerea — în special — asupra cadrului de organizare a jocului echipei în apărare, în care jucătorul înaintaș trebuie și poate să se achite cu maximă eficiență de această obligație.

Din numeroasele idei cuprinse în material, voi începe prin a subscrie la acelea prin care se arată că participarea jucătorilor înaintași la acțiunea de recuperare **„este o problemă de educație (...), a unui înalt spirit de echipă (...) și a unei ferme convingeri privind necesitatea acestei participări (...)"** însă în condițiile unei prealabile și temeinice cunoașteri de către fiecare jucător (înaintaș) a organizării și dinamicii echipei sale în apărare.

Adăugînd la aceasta și faptul că insuficienta integrare a majorității jucătorilor noștri atacanți în acțiunile de apărare și recuperare, se încadrează în grupa deficiențelor noastre majore (interpretarea greșită a principiilor de organizare și diviziune a muncii în teren ; menajarea unor jucători pe considerentul unor iluzorii particularități; optica, de multe ori eronată, după care se analizează primirea unor goluri ș.a.) ne incumbă nouă, antrenorilor, obligația eliminării acestor deficiențe, spre a da o formă nouă, concretă, necesităților de îndeplinire a sarcinilor duble, parte integrantă din fotbalul modern.

In atari condițiuni, se facilitează **„educarea și instruirea"** jucătorilor, în spiritul celor de mai sus, realizîndu-se :

- încadrarea promptă și conștientă în dispozitivul preconceput pentru organizarea jocului echipei în apărare, pe baza convingerii că potențialul de apărare al unei echipe este în raport direct cu numărul jucătorilor cu care se apără ;
- participarea directă sau indirectă a fiecărui jucător la acțiunea de recuperare, pe baza cunoașterii temeinice a dinamicii echipei, precum și a obligațiilor individuale ce le revin, în cadrul acesteia ;
- excluderea **„încercărilor izolate de recuperare lipsite de perspectivă, soldate de regulă cu o inutilă risipă de energie și situații ridicole"**, ca urmare a cunoașterii de către jucători că orice intervenție directă, singulară, trebuie întreprinsă numai cînd există posibilități certe de recuperare.

Revenind la organizarea jocului echipei în apărare, în cadrul căreia urmează să aibă loc acțiunea de recuperare, ne exprimăm acordul cu cele arătate în materialul amintit, susținîndu-l cu următoarele precizări și completări :

Este foarte normal ca, ținînd seama de desfășurarea jocului, recuperarea (fie prin deposedare, fie prin intercepție) să constituie „apanajul" apărătorilor. Integrarea înaintașilor în dispozitivul echipei în situațiile de apărare are ca scop principal (cu unele excepții) întîrzierea declanșării atacului advers în vederea pregătirii recuperării.

Esențial este ca, o dată cu ratarea acțiunii de atac, continuitatea jocului să se mențină, prin trecerea jucătorilor atacanți în postura de jucători apărători, fără nici o ezitare (întreaga echipă fiind acum în apărare), chiar dacă aceasta se rezumă într-o primă fază, numai la interpunerea lor între minge și propria poartă. In această ipostază urmînd a alege operativ și în deplină înțelegere una din cele două forme în care pot acționa pentru recuperare: **„imediat, prin presing colectiv (...) sau prin retragere (...)".**

Intrucît și excepțiile fac parte din joc, nu trebuie excluse sau neglijate situațiile favorabile în care jucătorul înaintaș poate acționa direct și izolat pentru recuperarea mingii, chiar în terenul adversarului, profitînd de predilecția unui fundaș pentru preluări, condus, dribling, de efectuare a paselor între fundașii centrali sau între un fundaș lateral și un fundaș central, precum și de eventuala aruncare greșită a mingii de către portar.

Acceptînd că asemenea situații pot apărea în fiecare partidă, se creează obligația ca în mișcările sale pentru integrarea în dispozitivul de apărare al echipei, jucătorul înaintaș să nu părăsească nici un moment ideea că, pe parcursul jocului, se va ivi o astfel de posibilitate la care, deși izolat, poate interveni cu maximum de eficiență.

Reușita sau nereușita acțiunii întreprinse izolat de jucătorul înaintaș depinde în exclusivitate de capacitatea și **„convingerea cu care utilizează totalitatea procedeelor tehnico-tactice de care dispune, în scopul reintrării în posesia mingii (...)"**, din rîndul cărora reținem :

- spontaneitatea revenirii din atac în apărare și a preocupării pentru recuperare ;
- mascarea intențiilor de acționare directă, izolată ;
- cunoașterea procedeelor tehnice specifice acțiunii în care se angajează ;
- viteza și hotărîrea cu care trece de la o **simulată** indolență, la acțiunea de recuperare prin deposedare sau intercepție (și nu invers, cum fac de regulă jucătorii noștri).

Acceptînd faptul că angajarea într-o asemenea acțiune presupune existența unui „înalt spirit de echipă", ea trebuie susținută de ceilalți jucători (prin presing colectiv) fără ca, totuși, respectivul înaintaș să fie absolvit, în cazul nereușirii acțiunii sale, de obligativitatea reintegrării imediate în dispozitivul de apărare al întregii echipe (mai ales cînd tentativa s-a consumat în terenul adversarului).

Cu toate aceste prevederi nu puține sînt cazurile în care, insuficient de sincronizate, **„încercările sînt efectuate izolat, într-un cadru defensiv neorganizat (...)"** și duc de regulă la dereglarea echipei în apărare, prin eliminările succesive ale „temerarilor" fără acoperire.

Sintetizînd cele expuse pînă aici, reiese următoarea idee principală : **INCADRAREA ȘI PARTICIPAREA DINAMICĂ A JUCĂTORILOR INAINTAȘI LA ACȚIUNILE DE APĂRARE ALE ECHIPEI, CONSTITUIE O INDISCUTABILĂ OBLIGAȚIE PÎNĂ LA RECUPERAREA MINGII, iar angajarea directă izolată într-o activitate de recuperare (în afara planului general prestabilit) constituie o acțiune voluntară, cu respectivele implicații în caz de nereușită.**

Exemplificînd modul cum trebuie interpretată și îndeplinită această „obligație", reamintim jocul echipei Angliei la București și în special jocul echipei noastre la Lausanne, constatînd că nici într-o echipă nici în cealaltă, nu a existat vreun jucător care **încercînd o deposedare izolat, să se considere absolvit de revenirea în dispozitivul echipei, pentru participarea continuă, directă sau indirectă, la acțiunile de apărare și recuperare, indiferent de efortul depus în faza anterioară.**

Neintrînd în detaliile tehnico-tactice prin care se rezolvă complexele probleme ale recuperării, prin deposedare sau intercepție, vrem doar să subliniem că deosebitul și repetatul efort psiho-fizic, inerent prin însăși alternarea fazelor de joc, se poate transforma într-un simplu zbucium inutil, dacă energiile nu sînt puternic sudate în cadrul unui tot unitar, cu o dinamică organizată, bine însușită și corect aplicată de fiecare component al echipei.

Realizîndu-se această sudură, nu mai poate fi vorba de pasivitate, sustrageri, simulări, participări formale sau intervenții de paradă (fără șanse majore de recuperare) ci, **de acțiuni directe împotriva propriei echipe.**

Pentru că așa cum foarte ușor poate constata oricine, la un anumit eșalon echipele se diferențiază și prin gradul pregătirii fizice, al valorilor tehnice sau morale, dar în special prin capacitatea de a prezenta sumumul acestora în toate acțiunile de joc, deci și în acelea de recuperare.

Aderînd la afirmația antrenorului **M. Ionescu**, privind necesitatea **„participării obligatorii a întregii echipe în jocul de apărare, pentru recuperarea mingii și dobîndirea inițiativei"**, ne permitem a veni cu o completare : **Aceasta se poate realiza mai ușor, dacă se exclude orice confuzie asupra „repartizării sarcinilor" în cadrul organizării și dinamicii, concepute de antrenor și mai ales, dacă jucătorii (și înaintașii, în special) vor ști că numai prin „contribuția lor efectivă și eficientă la rezolvarea acțiunilor de joc"** — în cazul de față la recuperare — **pot dovedi concret cuantumul considerației ce o au pentru eforturile coechipierilor lor, a gradului de responsabilitate față de echipă și susținătorii acesteia și, mai ales, față de sine însuși.**

Numai în acest fel concepem unica modalitate, prin care jucătorii își pot exprima, în joc, dorința de progres și afirmare fotbalistică.

ION BALANESCU
antrenor